

Винахід відноситься до галузі енергетичного машинобудування, а саме до галузі одержання механічної енергії для приводу машин та механізмів.

Відомий пристрій для перетворення теплової енергії в механічну, який містить ряд герметичних камер перемінного об'єму, розташованих уздовж безкінечної трансмісії на двох колесах. В умовах малої різниці температур рідини та навколишнього середовища, при використанні в якості робочого тіла суміші газу і рідкого розчинника, здійснюють зміну об'єму камер розчинником газу та його виділенням із розчинника при охолодженні і нагріванні. Пристрій працює тільки після розкручування коліс. Оберти підтримуються за рахунок теплової енергії від рідини.

Найбільш близьким технічним рішенням є пристрій для перетворення теплової енергії в механічну. Він містить ряд прозорих герметичних камер змінного об'єму, відокремлених між собою еластичною перегородкою, заповнених робочим тілом, занурених в рідину і розташованих послідовно уздовж безкінечної трансмісії на двох колесах, осі обертання яких зміщені по вертикалі одне відносно другого. Розширення камер із збільшенням їх плавучисті, зпливання камер під дією сил плавучисті та зменшення потім їх об'єму і плавучисті відбувається при використанні сонячної енергії. В якості робочого тіла використовують двоокис азоту, одну із стінок камери забезпечують непрозорим екраном, а зміну об'єму камер і їх плавучисті здійснюють при екзотермічному розкладанні під впливом сонячного проміння двоокису азоту на окис азоту та кисень і з'єднанні останніх при припиненні сонячного діяння.

Робота цього пристрою можлива тільки при попередньому розкручуванні коліс від зовнішнього приводу. В камерах, в зоні сонячного проміння, двоокис азоту NO_2 розкладається на окис азоту та кисень O_2 . Виділення тепла приведе до підвищення тиску в камерах, збільшиться їх об'єм і вони зпливають під дією сили плавучисті. Після виходу камер із зони опромінювання, відбувається зворотня реакція, із зменшенням об'єму камер і сил плавучисті. За рахунок різниці сил плавучисті в лівій та правій частинах трансмісії, відносно вертикальної осі, відбувається рух трансмісії, яка обертає колеса.

Недоліком такого технічного рішення є недостатня економічність одержання механічної енергії через складність конструкції при наявності хімічної реакції в камерах, обмеження застосування внаслідок малої потужності та непристосованості до інших природо-кліматичних умов із-за потреби сонячного опромінення. Крім того, пристрій потребує витрат потужності для попередньої розкрутки коліс від зовнішнього приводу.

Завданням винаходу є удосконалення пристрою шляхом використання сили тяготіння ваги для зміни об'єму камери замість тиску внаслідок хімічної реакції під дією сонячного опромінювання, з метою збільшення потужності та економічності незалежно від природо-кліматичних умов.

Поставлене завдання вирішується тим, що в вічному двигуні складеному із ряду герметичних камер змінного об'єму, заповнених робочим тілом, занурених у рідину і послідовно розташованих уздовж безкінечної трансмісії на двох колесах, осі

обертання яких зміщені по вертикалі одне відносно другого, згідно з винаходом як в робоче тіло використовують повітря у розмежованих камерах, кожна з котрих виконана у вигляді гофрованого рукаве, закритого з одного боку кришкою, з другого - вагою, розташованих в середині відкритого кожуха, з'єднаного з кришкою і зовні з обручкою, жорсткістю з'єднаною з поперечною планкою безкінечної трансмісії в одній площині, перпендикулярній до осі камери та безкінечної трансмісії. Зміна об'єму камери і плавучисті здійснюється під дією сили ваги при перетині вертикальної осі безкінечної трансмісії.

В результаті такого конструктивного рішення немає потреби в допоміжному приводі та зайвих витратах енергії. Робота вічного двигуна можлива без хімічної реакції в камерах і не залежить від природо-кліматичних умов та міри освітлення сонячним промінням. Об'єм камери та сила її плавучисті залежать тільки від положення ваги відносно робочого тіла, зверху або знизу. В лівій частині трансмісії на кожну камеру з боку ваги, діє гідростатична сила P , яка зтискує гофровану частину камери (скорочує), а сила ваги Q розтягує. Рівнодіюча сила $P_{\text{л}} = P - Q$, а в правій частині - навпаки, гідростатична сила P і сила ваги Q діють на зтискування, і рівнодіюча сила $P_{\text{п}} = P + Q$. Об'єми камери будуть обернено-пропорціональні. Тому, сума сил плавучисті в лівій частині трансмісії буде більшою, а в правій - меншою. За рахунок різниці сил і відбувається рух безкінечної трансмісії, яка приводить в оберти колеса, що дає можливість відбирати потужність для приводу машин і механізмів.

На фіг.1 зображений загальний вид вічного двигуна в роботі; на фіг.2 - поперечний розріз камери по лінії А - А на фіг.1, розташованій на лівій частині трансмісії відносно вертикальної осі; на фіг.3 - поперечний розріз камери по лінії В - В на фіг.1, розташованій на правій частині трансмісії відносно вертикальної осі.

Вічний двигун складається із ємності 1, заповненою рідиною 2, в якій установлена безкінечна трансмісія 3, обгинаюча колеса 4 і 5. На зовнішній поверхні трансмісія має жорсткісно закріплені поперечні планки 6 з обручками 7, в які закручені камери складені із кришки 8, гофрованого рукава 9, ваги 10 і кожуха 11 із зовнішньою різьбою під обручку 7 і внутрішньою для з'єднання з кришкою 8, яка має отвір 12 закритий гвинт-пробкою 13, а кожух 11 має відкритий отвір 14 для проникнення рідини. Окрім того, ємність 1 має кришку 15 і зливний трубопровід 16. Для заповнення ємності рідиною, кришка має трубопровід 17 і для випуску повітря - 18. З метою відбору потужності, колеса 4 і 5, відповідно, жорсткісно посажені на вали 19 і 20.

Вічний двигун працює таким чином.

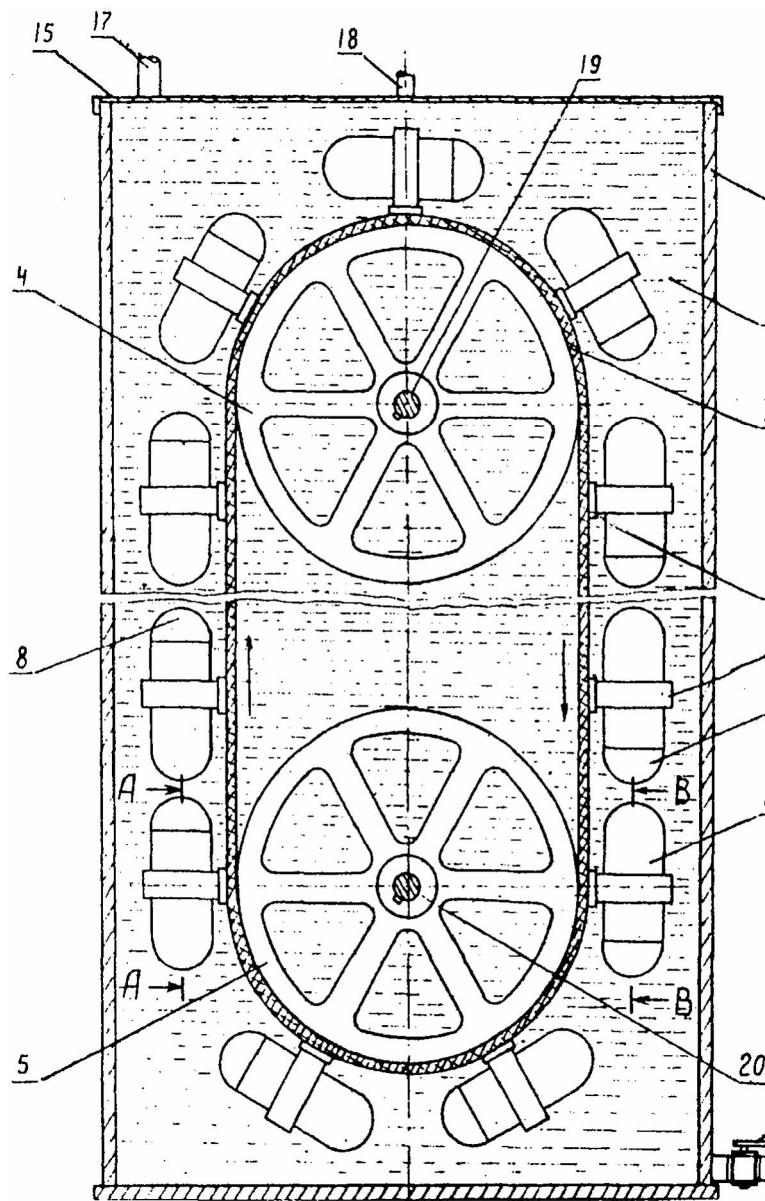
Перед пуском відкрити гвинт-пробку 13 і вилучити з камер конденсат. З допомогою щупа, через отвір 12, довести кожну камеру до заданого об'єму в повітряному середовищі, при якому б кожна камера при зменшеному об'ємі в рідині тонула під дією сили ваги зверху, при збільшеному об'ємі, під дією сили ваги з низу, зпливала, і закрити гвинт-пробку 13. Після чого, гофрований рукав 9 та вагу 10 накрити кожухом 11, притиснути із зусиллям до кришки 8 і з'єднати з допомогою різьби. Зібрані камери, з різьбою на

кожусі 11, закрутити в оброчки 7 так, щоб були направлені в одному напрямку, по годинниковій стрільці. Потім, з ємності 1 зняти кришку 15 та опустити і закріпити відомим способом трансмісію 3 в зборі з колесами 4 і 5. Ємність накрити кришкою 15 та закрити зливний трубопровід 16. В такому стані вічний двигун є підготовленим до запуску і система трансмісії знаходиться в рівновазі в умовах повітряного середовища.

Запуск вічного двигуна провадиться шляхом заливу рідини 2 через трубопровід 17 з вилученням повітря через трубопровід 18. В умовах рідини 2, безконечна трансмісія 3 в зборі переходить в нерівновагу: в камерах з правого боку, відносно вертикальної осі безконечної трансмісії 3, вага 10 додатково діє на робоче тіло, повітря, зтискує його і скорочує гофрований рукав 9, що зменшує об'єм та силу плавучисті; а в камерах з лівого боку, вага 10 діє на робоче тіло в низу, зменшуючи тиск рідини 2, гофрований рукав 9 витягується, збільшуючи об'єм камери та силу плавучисті. В таких умовах нерівноваги, коли сума сил з ліва більше суми сил з права, безконечна трансмісія 3 починає рухатись так, як показано стрілкою на фіг. 1 і обертати колеса 4 і 5, жорсткістю насажених на вали, відповідно 19 і 20, від яких можна відбирати потужність для приводу машин та механізмів.

Зупинку вічного двигуна можна провести шляхом зливу рідини 2 через зливний трубопровід 16, або з допомогою відомого способу гальмування.

Вічний двигун має просту конструкцію, екологічно чистий та економічний в роботі і може знайти застосування в різних галузях народного господарства.

Фиг. 1

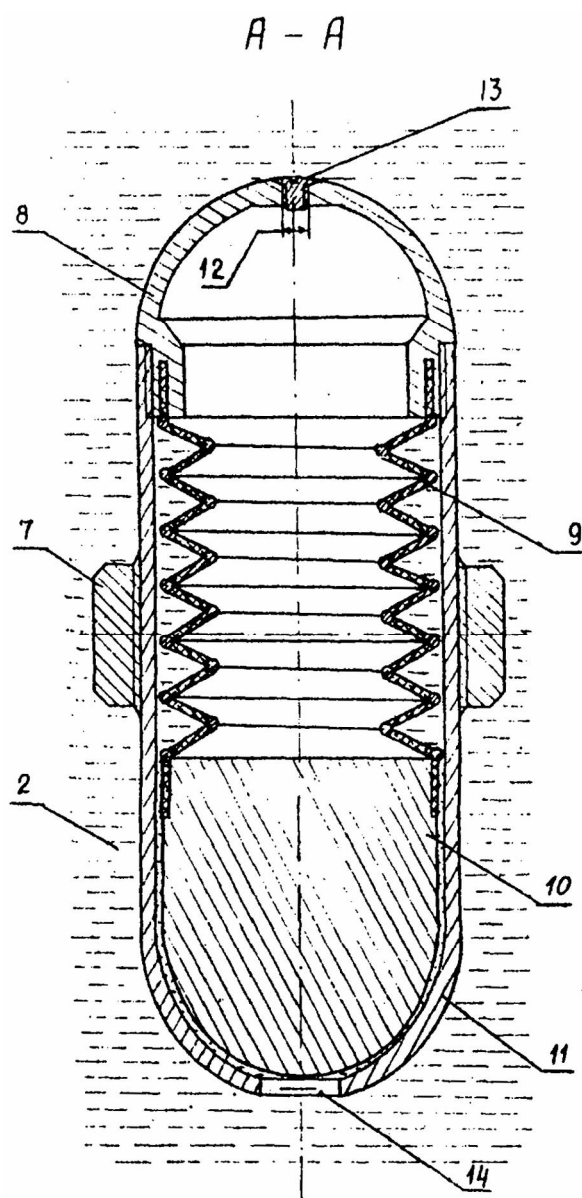

Fig. 2

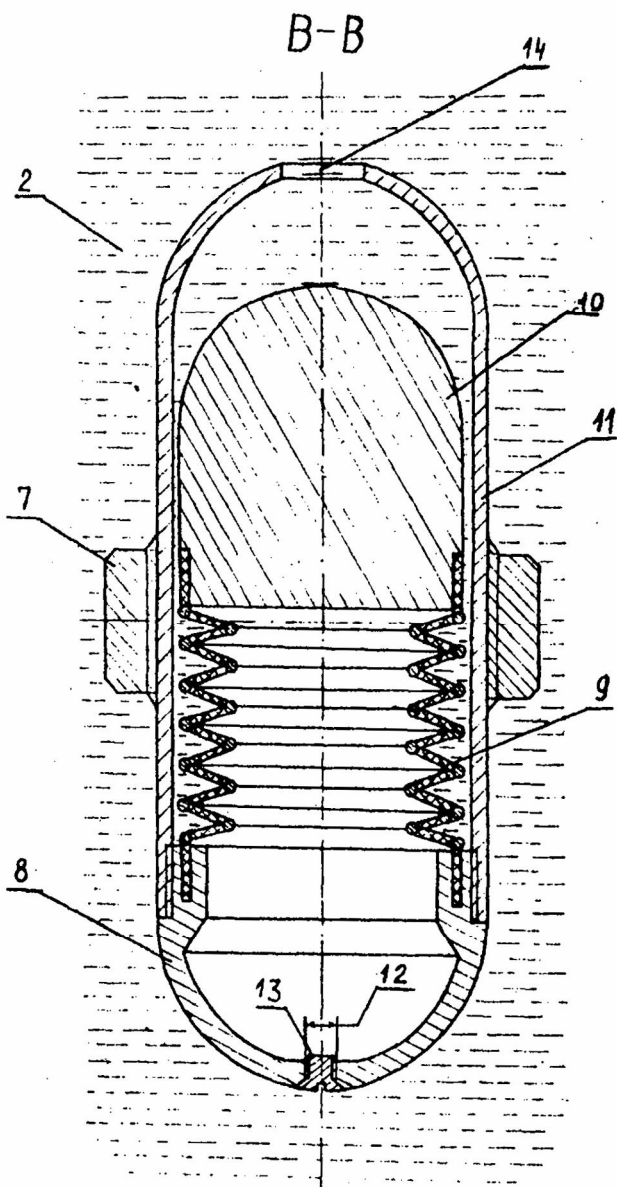

Fig. 3